

BELLEVUEGÅRDENS BIBLIOTEK · FÖRENINGEN FLAMMAN

Från vänster: Cissi Rosengren och Johan Odén, bibliotekarierna, Mohammed El-Jebalei och Nooh Dib från Flamman, Adam al-Sholi samt Hussein Chahrour, även han från Flamman.

Killgänget fick hjälp att bli förebilder

I vintras hängde Adam al-Sholi och hans kompisar på biblioteket. De var högljudda, kastade nötter och störde.

Lösningen: killarna fick lära sig hur man gör, på bibblan och andra offentliga platser.

■ Det var vinter och kallt när Adam al-Sholi och hans kompisar, ett tiotal högstadiekillar, började gå till Bellevuegårdens bibliotek.

– Vi hade tråkigt, och biblioteket blev nästan som en fritidsgård. Vi köpte grejer från kiosken och gick till bibblan, det finns en liten lounge här med soffor. Så blev det att nån kanske bråkade på skoj med den andre. Vi var nog väldigt stökiga och tänkte inte på alla runtomkring, säger han.

Med jämna mellanrum kom bibliotekspersonalen och sa till. Ganska många gånger blev det.

– Vi brukar säga till, först en gång och sedan en andra gång, och sedan, när

det känns som att det är nog, så brukar vi be dem gå. Men då säger vi alltid att "nu räcker det för idag men ni är välkomna imorgon igen", berättar bibliotekarien Cissi Rosengren.

Ibland började killgänget tjafsa och säga emot.

– Andra gånger gick vi bara. Men det var inte att man tänkte "oj, vi har gjort fel", det var mer "okej, vi kan inte vara här idag längre, då kommer vi imorgon", säger Adam al-Sholi.

Det blev oroligt i lokalen. Killarna lade själva märke till att andra besökare gick iväg när de kom och satte sig.

Efter ett tag skickade bibliotekschefen ett mejl till fastighetsförvaltaren, Stena

Fastigheter, om hur gänget skrek och kastade böcker.

Stena Fastigheter hade precis börjat samarbeta med föreningen Flamman för att öka tryggheten i sina områden. Flamman har länge drivit en fritidsgård på Kroksbäck, men samarbetar också med andra om olika slags insatser. Målet är att bygga upp och skapa unga förebilder som är från områdena som man jobbar i.

Tre personer på Flamman – Hussein Chahrour, Mohammed El-Jebalei och Nooh Dib – la en plan innan de gick till biblioteket för att ta kontakt med killgänget.

– Vår plan var att inte bara ta ut dem från biblio-

Bibliotekarierna Cissi Rosengren och Johan Odén fick säga till Adam al-Sholi och hans kompisar

"De ville snacka. De frågade hur vi mädde, vad vi gjorde, och om vi skulle vara intresserade av att gå ut och göra lite aktiviteter."

Adam al-Sholi om första mötet med personerna från Flamman.

teket, utan att ge dem en annan sysselsättning istället, köra lite med attitydförändringar, och sedan släppa dem fria igen, säger Nooh Dib.

Adam al-Sholi minns första gången han träffade dem från Flamman.

– De ville snacka. De frågade hur vi mädde, vad vi gjorde, och om vi skulle vara intresserade av att gå ut och göra lite aktiviteter.

Killarna nappade på Flammans erbjudande om att gå ut och bowla eller åka till Laserdome. Men med tiden blev det också workshoppar och föreläsningar om mobbning, om gemenskap och om hur man anpassar sig på olika offentliga platser.

– Först tänkte jag inte att det handlar om attitydförändring. Men man blev nyfiken och ville veta mer. Så småningom förändrades vi, säger Adam al-Sholi.

Flera träffar gick innan de pratade om situationen på biblioteket. Men då kom frågorna till killarna: hade du velat att din mamma blev störd här på biblioteket? Hade du velat att ungdomar kom och kastade nötter på din syster när hon studerade på biblioteket?

– Vi börjar med att bygga relation med ungdomarna, och sedan utgår vi från den, säger Hussein Chahrour.

Kontakterna var först täta mellan Flamman-personalen och killgänget,

många gånger. Sedan fick de hjälp av Hussein Chahrour och Nooh Dib från Flamman.

FOTO: PATRICK PERSSON

men tunnades ut efterhand.

–Flamman sätter in stöten en period i taget. Nu kan de här killarna planera sin vecka utan oss. Det finns andra ungdomar man behöver fånga upp, säger Nooh Dib.

Adam al-Sholi är fortfarande på biblioteket då och då.

–Någon gång pluggar jag. Ibland är vi här och chillar men på ett bättre sätt än innan. Vi har lärt oss att man kan göra andra grejer, vi går mer ut, på bio kanske eller spelar fotboll. Vi planerar saker, säger han, och tycker att han också har börjat bete sig annorlunda i skolan.

–Jag diskuterar med

”Du kan visa dina vänner en mycket bättre väg än att kasta böcker eller nötter.”

Hussein Chahrour, Flamman.

läraren och är mer aktiv. Skolan är inte bara ett ställe dit man går och väntar tills det är slut. Det är ett ställe där vi kan utvecklas.

Han har hela tiden varit en ledargestalt i gruppen.

Nu använder han bara den positionen annorlunda.

–De har lärt mig hur jag kan utveckla det och använda det till bättre grejer, och bli en förebild för de yngre.

–Du kan visa dina vänner en mycket bättre väg än att kasta böcker eller nötter, säger Hussein Chahrour.

–Det är precis det vi vill, för det är med förebilder som ett område kan utvecklas i rätt riktning, säger Anna-Karin Wick-

ström, relationsförvaltare på Stena Fastigheter.

Just nu arbetar Flamman på detta förebyggande sätt ihop med Stena Fastigheter på Hermodsdal, Lindängen, Södervärn och Bellevuegården. Kirseberg är på gång. Flammans personal rör sig i området, har haft grillning, torgträffar och bjudit på kaffe i trappuppgångarna.

–Vi ser att det finns ett behov av den här typen av tjänster som Flamman kan ge oss, vi vill att fokus ska vara på tidiga insatser för barn och ungdomar, säger Anna-Karin Wickström.

TEXT: EMMA LEIJNSE
emma.leijnse@sydsvenskan.se

12. Anna C Cronquist

Malmöfilmisar. Malmös historia är full av färgstarka kvinnor och män. Några av dem dyker upp i vår årliga julkalender.

Hon drev sin affär via bulvan

■ År 1830 gifte sig Anna Christina Lundgren (1807–1893) med Johan Cronquist, boktryckare och sedermera redaktör för tidningen Malmös Nya Allehanda.

Anna Christina var en skicklig väverska och öppnade en vävskola. År 1846 startade hon en liten verksamhet i hörnet av Djäknegatan och Rundelsgatan. När familjen 1849 flyttade till Södergatan vid Stortorget öppnade hon där en sybehörsaffär.

Affären blev en födkrok för henne och de åtta barnen (bara tre nådde vuxen ålder) när Johan Cronquist

avled något år senare.

De första åren var Anna Christina Cronquist nödsakad att använda en bulvan. Det var först med 1864 års näringsförordning som kvinnor fick rätt att etablera sig som företagare. Hon fick problem med detta ombud och det blev en lättnad för henne när sonen Georg, som bedrivit utlandsstudier inom manufakturbranschen, blev gammal nog att bli kompanjon i företaget 1862.

Tre år senare stod han som ensam ägare. Anna Christina Cronquist avled i februari 1893, 85 år gammal.

■ **Läs mer:** "Malmökvinnor" av Margareta Schenlær.

MARTIN ANDERSSON

martin.andersson@sydsvenskan.se

GROV MISSHANDEL

Bilförare misstänks ha kört på kvinna med flit

■ Polisen larmades till Ystadvägen klockan 22.38 i tisdags kväll då en person hade blivit påkörd av en bilist.

–Det var en gångtrafikanter som hade blivit påkörd av en personbil, säger Conny Strömberg, vakthavande befäl vid polisens ledningscentral.

Den påkörda kvinnan, som är i 18-årsåldern, klara sig utan allvarligare

skador och behövde inte föras till sjukhus med ambulans.

Bilföraren, en kvinna i 25-åldern, greps.

–Hon misstänks uppsåtligt ha kört på kvinnan med bilen och hon är gripen misstänkt för grov misshandel, säger Conny Strömberg.

Det är ännu oklart om kvinnorna är bekanta med varandra sedan tidigare.